

STELLINGEN

I

Juiste voorlichting en juist gebruik van de z.g. 'free call' kan leiden tot vermindering van onnodige 'sudden death'.

(eigen proefschrift)

II

Een goed georganiseerde ambulancedienst, voorzien van hartbewakingsapparatuur en cardiologisch geschoolde verpleegkundigen met adequate bevoegdheden, benadert het optimale effect gedurende de fase, waarin de ambulancedienst bij de behandeling van het acute myocardinfarct betrokken is.

(eigen proefschrift)

III

Aan de bestaande bevoegdheid tot het vaststellen van de dood door verpleegkundigen dient de afwezigheid van elektrische activiteit op het E.C.G. te worden toegevoegd.

(eigen proefschrift)

IV

Een verdere, grote, bijdrage tot een haalbare daling van de acute mortaliteit van het verse myocardinfarct kan alleen geleverd worden door instructie van cardio-pulmonaire resuscitatie aan grote specifieke groepen inwoners van Nederland.

(eigen proefschrift)

V

Wanneer de Wet op het Ambulancevervoer in zijn geheel wetskracht zal hebben gekregen, zal deze onder geen beding mogen leiden tot een vermindering van de hoge kwaliteit, welke thans bij enkele ambulancediensten bestaat.

(eigen proefschrift)

VI

Op basis van 'jong geleerd, oud gedaan' kan de jeugdgezondheidszorg in belangrijke mate bijdragen tot de preventie van hart- vaatziekten.

VII

Bij de veel voorkomende vraag naar een 'check-up' moet steeds rekening gehouden worden met een beginnend symptomatisch coronair lijden.

VIII

Het ware te overwegen alle tijd, welke gestoken wordt in E.H.B.O.-cursussen gedurende één jaar, b.v. 1979, te vervangen door instructie in cardio-pulmonaire resuscitatie alleen.

IX

Ofschoon een mobiel chirurgisch noodteam, als onderdeel van een hoogwaardige ambulancedienst, nauwelijks de mortaliteit bij ongevallen beïnvloedt, blijft het onmisbaar.

X

De huidige gang van zaken om velen voor dienstbetrekkingen en verstrekkingen te (her)keuren zonder gebruikmaking van voorhanden zijnde informatie moet worden herzien.

XI

'Het gesprek is de meest onmiddellijke geestelijke aanraking tussen mensen. In het gesprek is het initiatief en de reactie, de aanval en het verweer, het woord en het ant-woord. Het verwacht weerstand of instemming en bereikt daardoor zijn intensiteit. Geen wonder, dat het gesprek, het echte, diepe gesprek, dat haast niet kan eindigen, in de tegenwoordige tijd aan het tanen is', aldus professor dr. E.L.Smelik in zijn Inaugurele Rede (1949): 'Het gesprek in de pastorale theologie'.

De medische ervaring leert, dat ook het gesprek tussen arts en patiënt over het algemeen aan het tanen is, hetgeen de essentie van de medische professie bedreigt.

XII

Een promotie op oudere leeftijd behoeft niet altijd een prestatie van de promovendus te zijn, het is dat wèl vaak voor diens echtgenote en kinderen.

Stellingen, behorende bij het proefschrift:

'Hartbewaking in de pre-hospitale fase'

H.Neville HART, 3 februari 1978